

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Canones Directivi Confraternitatis Sacerdotum Bonae Voluntatis, Sub Invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis

Dirckinck, Johann

Coloniae, Anno 1709

VD18 12518239

Canon XI. De ordine diei & cura temporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51869)

genuis; quorum documentis & intellectum nostrum illustrabimus; & piis voluntatibus affectibus accendemus: illisque accensebimur, de quibus Veritas aeterna: *Qui ex Deo est, verba Dei audit.* Joan. 8.47. Ab illis verò, quibus impropertatum est: *Ideo vos non auditis, quia ex Deo non estis;* quàm longissimè seceruemur ac discriminabimur.

CANON XI.

Tempus impendant sedulo; neglectum bonis operibus redimant, & quoniam à tempore ritè impenso ferè pendet tota hominis salus, quò securius per id gradientur, pro suo quisque statu certum sibi prescribat diei ordinem, eique tenaciter inhereat, nisi charitas ad aliud invitet, aut necessitas compellat.

EXPOSITIO

Siquidquam in mundo est quod largo lachrymarum flumine sit deplorandum,

dum, illud fanè est , adeò mortalibus commune, temporis pretiosi dispendium. Aufers puero nuces , & plorat; inquit S. Augustinus. Conflagrat colono casula rusticana, & ejulat: Perit Euclioni pecuniæ summa; & expostulat , ac præ mœrore somnum vix capit; Amittit mulier drachmam , & domum totam everrit, quæritque eam donec recipiat: Perdit Pastor ovem, & per avia ac devia currit, investigatque , donec inveniat. Et homo lege Christianâ imbutus, quin & Sacerdotio initiatus , atque animarum curæ devotus, perdit tempus, omnibus mundi thesauris præstantius; & nullus sensus, nullus dolor , lacryma nulla, nulla recuperandi cura aut cogitatio cernitur. Quotus quisque, obsecro vatem imitatur asse **entem**:

*Damna fleo rerum sed plus fleo damna
dierum:*

*Quis que potest rebus succurrere nemo
diebus?*

Hanc mortalium innumerorum vecordiam deplorabat S. Ambrosius; quòd tempus, quo domicilium pulcherri-

mum in cœlis sibi ædificare valerent
 nugis, bullis, & crepundiis, more pue-
 rorum, consuetandis, insumerent. Hanc
 quoque amentiam incusabat Romanus
 sapiens licet veræ fidei lumine destitu-
 tus; dum in querelas effusus, inquebat:
Tempus quasi nihil petitur; & quasi nihil
datur, ac proinde magna vite pars elabi-
tur malè agentibus, magna nihil agenti-
bus; tota aliud agentibus. Et sanè an non
 hoc, in bene multis, ipsissima compro-
 bat veritas? Quot enim milleni in orbe
 terrarum, *malè agunt*: dum scelera sce-
 leribus accumulando, vitæ suæ tempus
 pessimè dilapidant? Quot milleni *nihil*
agunt; dum in multam lucem stertendo,
 aut otio indulgendo, & vanitatibus va-
 cando, vitæ suæ dies miserè prodigunt?
 Quot milleni *aliud agunt*, non id, ad
 quod conditi, creatique sunt; dum an-
 nos suos lucris æternis destinatos, rebus
 terrenis atque caducis totos insument,
 & stolidè transigunt? Quot denique
 milleni, nugarum institores, & fabella-
 rum artifices, tempus nobile, quasi ve-
 nale circumferunt, & ad verbum aut

nutum

nutum socii cujusdam obvii, fabulando, jocando, obambulando, helluando, tripudiando noxiè divendunt; atq; ita jacturam faciunt, tota æternitate deplorandam, nunquam resarciendam?

Ne verò quenquam Dominorum Confratrum nostrorum, hujus prodigalitis aura fortassis afflaret, sollicita Confraternitas nostra, Canone præsentis, terna præclarissima suggerit consilia, tanquam Amuleta longè efficacissima; & quidem unum pro tempore præsentis; alterum pro futuro, tertium pro præterito. 1. Pro tempore præsentis suadet, *ut tempus sedulo impendant.* 2. Pro futuro, *ut stabilem diei ordinem sibi prescribant.* 3. Pro præterito; *ut tempus neglectum, bonis operibus redimant.* Quæ autem ratione; quibusve de causis, tria hæc nobis præstanda videantur, more nostro exponemus, ac temporis brevitatem, nobilitatem, & irrevocabilitatem declarabimus.

I. Consilium primum à Confraternitate nobis, pro tempore præsentis suggestum: est, *Tempus sedulo impendant.*

Idem dudum antè monuerat Siracides :
Fili conserva tempus , & devita à malo.
 Eccl. c. 14. 4. Conserva tempus , illud-
 que omni , quâ potes , sedulitate ac di-
 ligentiâ impende. At qua de causâ ? Au-
 diamus Apostolum : *Tempus breve est.*
 1. Corinth. c. 7. 29. ideòque maximâ
 accuratione expendendum : punctis e-
 nim minutulis , & momentis successivis ,
 quàm citissimè prætervolat. Confirmat
 id S. Jacobus in Epistola sua Catholica
 c. 4. dum interrogat : *Quæ est vita ve-*
stra ? in qua adeò multa , magnâque di-
 sponitis , & grandia in aëre castella fa-
 bricatis ? Scitisne , quàm arcti sint vitæ
 vestræ limites , ? Quænam obsecro , aut
 qualis est vita vestra ? *Vapor est admodi-*
sum parens , & deinceps exterminabi-
tur. Vapor est , qui calore solis , ex aqua
 terræ extrahitur , in altum elevatur , &
 mox in auras resolvitur. Tam levis &
 brevis ; tam labilis & fragilis est vita ve-
 stra ; quæ instar vaporis tenerescit : instar
 floris illico marcescit ; instar roris colli-
 quesceat ; instar umbræ evanescit ; instar
 rumoris

rumoris falsi, subito conticescit. O vapor levis! O vita brevis!

Verè tempus nostrum breve est: cuius brevitatem ac pernicitatem, ut paginæ sacræ, magis magisque nobis inculcarent, jam cum Nave, ave, sagitta; jam cum nube, vento, fumo; jam cum peregrino, cursore, ac fulmine illud composuere: & meritò sane: tempus enim tanquam navis celeriter transnatat; tanquam avis citò prætervolat, tanquam sagitta properat, tanquam nubes propellitur, tanquam ventus rapitur, tanquam fumus dissipatur, tanquam cursor non retardatur, tanquam peregrinus abit, & non revertitur, tanquam fulgur, in ictu oculi extinguitur. Ubi obsecro sunt dies vitæ vestræ? Numerate, si placet, annos, menses, dies, horas, ubinam sunt? Fugerunt, *transierunt velociores cursore* festinante, celeriores ipso sole, quovis horæ spatio ultra millionem miliarium decurrente. Et quamvis cum Adamo protoplasto parente nostro, cum Seth, Enos, & Mathusalem, ultra annos nongentos vitam proteletis; co-

gemini

gemi tamen tandem cum Jobo fateri
Brevis dies hominis c. 14. Et cum Patri-
 archa Jacobo; *Dies peregrinationis meae,*
parvi & mali. Gen. c. 47. 9. id est pau-
 ci, ac miseris, ærumnisque referti.

Verum scire & perspicere amplius
 desideratis vitæ vestræ brevitatem? An-
 nos vestros cum æternitate componite,
 & cernetis. Demus enim vos vitam, ad
 annum centesimum prorogare; quod
 tamen è millenis vix uni accidit, quid
 sunt, obsecro anni centum, aut sæcu-
 lum unum, ad æternitatem? Profecto
 non aliud, nisi arena ad mundum, gut-
 ta ad oceanum, stella ad cœlum. Atque
 ut id clariùs penetretis, crebriùs in infi-
 nitam æternitatis abyssum, mentibus ve-
 stris descendite, hæc ratione.

Apprehendite manu Bibliorum sa-
 crorum volumen, aperite illud, ac pri-
 mum Geneseos caput inspicite: deinde
 considerate; si ab Angelo, ad hoc à DEO
 deputato quolibet annorum millione
 evoluto [millionem voco, decies cen-
 tena millia] unus duntaxat voluminis
 dicti character deleretur; quot millio-
 nes

nes annorum effluerent , antequam caput unum , ne dicam totus deleteretur Liber Geneseos ? Quot milliones , antequam Liber Exodi ? Quot milliones , antequam Liber Regum , Psalmorum , Prophetarum , Machabæorum , Evangeliorum , ac Reliquorum , omnino expungeretur ? O quis Mathematicorum , numerum tantum ad calculum revocet ? verum , si placet , pergite ulteriùs considerare : erasis jam cunctis è codice Bibliorum , literis : idem Angelus ad alios tomos , ad alias , & alias Italiae , Germaniae , Galliae , Hispaniae , bibliothecas descendat , & pari ratione , post quamlibet annorum myriadem , gramma non nisi unicum obliteret : ô quot milliones annorum , quot dimilliones , tri milliones , & millionum milliones elabentur , priùsquam omnium horum tomorum & bibliothecarum characteres , dictâ methodo , penitus expungantur ? ô quis non hæreat attonitus ? Quis hic non longissimam æternitatem sibi imagineatur ? Et tamen , mihi credite , nondum censendum est initium , nondum medium ,

um ,

um, ne dicam finis æternitatis, sive Beatorum in paradisi gaudiis, sive damnatorum in Inferni tormentis, O pelagus æternitatis intransnatabile! O abyssus nulla exploranda bolide! O numerus annorum sine numero! O labyrinthus sæculorum sine exitu!

Atque his probè perpensis: quàm brevis, quàm exilis & momentanea sit vitæ nostræ periodus, vosmet ipsi, Domini Confratres, decernite, ac sententiâ vestrâ definite. An non eam meritò cum Davide somnium, cum Apostolo vaporem, cum aliis rorem, florem, umbram, & ictum oculi quo clauduntur omnia, esse censebitis? At quid inde concludetis? quid consilii capietis? Haud dubiè, cum Doctore gentium inferetis: Si tantæ brevitatis, est vitæ nostræ cursus: *Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, præsertim ad Domesticos fidei.* Ad Gal. 6. 10. Imitemur Norvvegiæ falcones, qui, quia brevissimi istic dies aguntur, magnâ velocitate alimoniam prædantur, ne à nocte præveniantur. Ita pariter & Nos
dum

dum tempus habemus, ac dies breves, *operemur bonum* velociter. Cogitamus ab hoc illóve defectu nos expedire, aut à vitæ tepore desistere, ac ferventem, dignámque Sacerdote vitam auspicari? Auspicemur velociter. Cupimus elemosynas in egentes erogare, aliave opera pia aggredi? Ne differamus de die in diem, demus citò; qui citò dat; bis dat. Da tua, dum tua sunt, post mortem, tunc tua non sunt, *Dum tempus habemus, operemur bonum*, ne rejiciamus in crastinum: quia nostri similibus nemo Divos tam habuit faventes, crastinum ut posset sibi polliceri, operemur ergo dum dies est, veniet nox, quando nemo potest operari.

II. Consilium secundum, pro tempore futuro, in Canone præsentem nobis suppeditatum, est; *ut ordinem diei stabilem sibi quisque præfigat ei que tenaciter inhæreat; nisi charitas ad aliud invitet, aut necessitas compellat.* Ad idem hortatur Apostolus suos Corinthios, dum ait: *Omnia bonestè, & secundum ordinem fiant in vobis.* 1. Corinth. c. 4.

Ordo

Ordo enim, ut loquitur S. Augustinus l. 2. de ord. *Dux est ad Deum, & quæ ad Deo sunt, ordinata sunt.*

Ratio ulterior, perquam efficax assignatur in Canone: *quoniam à tempore rite impenso ferè pendet tota hominis salus.* Adeoque tempus nobile, tempus pretiosum est, utpote ad veniam & gratiam, ad salutem & gloriam perennem comparandam, nobis à Numine supremo concessum: de quo præclare monet Doctor mellifluus in serm: ad schol. *Nemo, ait, vestrum parvi aestimet tempus quod in verbis consumitur otiosis: volat verbum irrevocabile, volat tempus irremediabile, nec advertit insipiens, quid amittat. Libet fabulari, ajunt, donec hora prætereat. O donec hora prætereat! quam tibi ad agendam poenitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam, miseratio Conditoris indulserat. O donec transeat tempus! quo divinam propitiare debueras pietatem, properare ad Angelicam societatem; suspirare ad amissam hereditatem; excitare remissam voluntatem:*

ratem: flere commissam iniquitatem! O igitur tempus nobile! O horæ pretiosæ; in quibus, tot ac tanta bona, dona ac charismata licet comparare.

Et sanè, quis tempus *nobile* esse neget, à quo tota pendet æternitas, in quo gloria æternitatis in immensum augeri valet? Hinc est, quod S. Gregorius Nazianenus vitam hanc mercatum, seu tempus nundinarum esse edixerit; in quo omnis generis opes, scilicet virtutes, nobis coëmere valeamus; eo autem finito, nullus ampliùs emendi locus relinquatur. Cogitemus Regem quempiam ditissimum ac liberalissimum, suum nobis aperire gazophylacium: ut ex eo pro libitu, in omnem vitam reliquam, necessaria capiamus; sed unico duntaxat die; quo neglecto; ætatem nostram omnem, in fame & siti, in egestate & nuditate infeliciter tracturi simus; nos verò lufibus, epulis, fabulis, aliisque nugis diem illum stolidè transigere. Quænam, obsecro, isthæc foret insania? Et tamen hujusmodi amentiam innumeri quotidie incurrunt mortales; dum thesaurorum

rum

rum cœlestium & perennium oblitum
 terram, non aurum; vitrum, non margaritum, conchas, non uniones congregant; quando toto conatu in caduca periturâque bona irruunt, ac sese penitus effundunt. O utinam saperent utinam oculos aperirent! Utinam huius temporis pretium inæstimabile nôssent ac perspicerent!

Hoc temporis nobilissimi pretium, quisquam alius, rectè ad libellam appendere, atque æstimare scivit, Sanctorum Patrum Aquila Augustinus, dum dixit L. 1. Confess. c. 21. *Carò mihi valent stilla temporum.* At quàm carò? Qui Oedipus nobis pretium ejus divinabit atque edisseret? Interrogate Cæsares, Reges, Principes, supremæ vitæ lineam admotos, quonam pretio vel unicum vitæ annum licitarentur? Ludovicus XI. Galliaë Rex in morbo fatali, Archiatro suo, in dies singulos, quos pharmacorum ope vita adjicere posset, numeros aureos spondebat sexcentos. Sed *non poterat pretio vel breve tempus emere.* Interrogate Damnatos, an non mille
 mun-

mundos cum omnibus thesauris darent
 ut vel unicam pœnitentiæ agenda ho-
 ram obtinerent ? Sed *non poterit pretio
 vel breve tempus emi.* Interrogate Bea-
 tos, an non tempus augenda gloriæ &
 coronæ suæ in cœlis, omnibus equuleis,
 gladiis, rotis, ignibus, bestiis, ac marty-
 riis, empturi essent, si liceret ? Sed de-
 inceps, *non poterit pretio vel breve tem-
 pus emi.*

Ne igitur & nos, Domini Confra-
 tres, parùm æquis temporis æstimatori-
 bus accenseamur ; & caras, pretiosasque
 temporis nostri stillas, easque forte per-
 modicas, in vitæ nostræ clepsydra resi-
 duas, absque lucris æternis, infructuosè
 prætermittamus, ordinem diei stabilem
 nobis contexamus, ad quem temporis
 nostri horas & occupationes exactè me-
 tiamur (cujus praxin in horologio Sa-
 cerdotali & Pastorum Manuali p. 2. c.
 1. videre est ; quò ut brevitati consula-
 mus, lectorem remittimus) Quod si an-
 ceptis quis hæreat, in his illisve negotiis,
 aut studiis præ aliis suscipiendis, aut o-
 mittendis, ex consilio S. Bernardi, eli-
 gat

gat *viciniora salutis*; id est meliora, perfectiora, officio, statui, salutisque æternæ magis consentanea; usque inconstantia exclusa, perseveranter inhæreat patheticam Ecclesiastæ c. 9. auscultans & amplectens parænesin: *Quodcumque facere potest manus tua, instanter* (id est ferventer, constanter, perseveranter) *operare. Quia nec opus* [id est operandi locus & tempus] *nec ratio*, [seu modus cogitandi, quærendi, operandi,] *nec sapientia* (divina vestigandi, Deumque cognoscendi, amandi, colendi & promerendi) *nec scientia*, (dictas virtutes exercendi) *erunt apud Inferos*, quo tu *properas*. Id est *in limbo*, ad quem, Ecclesiastæ ævo, justi omnes descendebant; vel ut exponit Chaldæus, *in sepulchro*, multò minùs erunt apud Inferos, id est apud damnatos *in inferno*. Quia igitur, ut monet S. Gregorius hom. 13. in Evang. *Et ventura mortis tempus ignoramus, & post mortem operari non possumus; superest, ut ante mortem, tempora indulte rapiamus.*

III. Consilium tertium, pro tempore præterito, in Canone nostro, nobis oblatum est: *Tempus neglectum bonis operibus redimant.* Idem illud, pridem antè Ephesios suos docuerat Apostolus: c. 5. *Redimentes tempus.* Cùm enim tempus præteritum irrevocabile sit; id unum restat, ut illud, omni meliore modo, redimamus, damnùmque, quod passi sumus, compensemus: atque ut id alacriùs præstemus, temporis irrevocabilitatem, crebrò mente volvamus.

Tempus est irreparabile, & irrevocabile: quemadmodum enim nec solis orbita in cursu suo sufflaminari, aut retroagi: nec flumina retrorsum queunt relabi; ita nec tempus elapsum, arte ullâ aut machinâ valet reduci: *Nec qua præterit rursus revocabitur unda; Nec qua præterit, hora redire potest.* Canit Ovid. L. 6. fast. Tempus suum habuere Beati, illòque probè usi, præmia æterna meruère. Tempus suum tenuère damnati; sed eo pessimè abusi sunt; & in quo gaudia cœlestia sibi comparare poterant, perpetua acquisivère supplicia. O quàm

P opta-

optarent nunc miseri vel tantillum temporis ad deflendas , & abolendas vitæ præteritæ noxas ! Verùm nec dies elapsa reverti , nec occasio calva retrahi , *Nec quæ præterit , hora redire potest.*

Quid igitur nobis consilii? Si nostram consideremus infantiam , nihil in ea boni gessimus ; quia rationis usu destituti fuimus : si expendamus pueritiam , perparum in ea boni præstitimus ; quia lufibus & crepundiis puerilibus illud exegimus : si juventutem inspexerimus , fortassis quoque pauca bene , multa perperam acta esse deprehendemus , quia variis eam delictis juventutis inquinavimus : si ætatem virilem ad trutinam revocaverimus , & hanc forsitan meritis , virtutibus , ac operibus bonis vacuum reperiemus , quoniam vel honori , & gloriæ mundanæ velificavimus , vel in æstuarum hujus sæculi , terrenisque acquirendis , & augendis facultatibus , eam insumpimus. Quid igitur nunc restat solatii ? quid remedii & antidoti ? Nichil melius , quam quod suggerit Apostolus : *Redimentes tempus : & quod suadet*

Ca-

Canon noster undecimus : *Tempus neglectum bonis operibus redimant.*

At hîc fortassis dubius quis hæret, & fluctuat; ac rescire desiderat : Quid sit tempus redimere?

Respondet 1. S. Anselmus : *Tempus redimere est, quando anteactam vitam, quam lasciviendo perdidimus, flendo reparamus, id est dum dignos pœnitentiæ fructus facimus, peccata omissa plangimus, plangenda denuò non perpetramus.*

Respondet 2. S. Augustinus serm. 24. de verb. Apost. *Tempus redimimus, dum illud litibus, & causis sæcularibus subtrahimus, ut quiete, ac tranquillitate fruamur, Deoque vacemus. Quando, inquit, aliquis tibi infert litem, perde aliquid, ut vaces Deo, non litibus: idem quod perdis, pretium est Temporis: sicut enim das nummos, & panem emis: itaque aliquid amittis, & aliquid acquiris: sic perde nummos, ut emas tibi quietem, id est tempus vacandi Deo: hoc enim est tempus redimere.*

Respondent 3. Alii Patres sancti :

P 2

Tem-

Tempus redimimus, dum reliquum vitæ nostræ tempus majore pietate, devotione, ac fervore insumimus, & negligentiam præteritam, duplicato bonorum operum tributo, ac censu compensamus. Non abs re erit, par dispar hæc attexere, & simili dissimili dictam Patrum doctrinam declarare. Mycerinus Rex vitæ voluptuariæ ex asse mancipatus, cum accepisset (ut refert Herodotus l. 2.) se intra annum septimum, periturum, lucernarum ingentem copiam sibi adornandam curavit, ubique epulis & ludis, noctes conjungens cum diebus; ut hæc ratione, annos duplicaret & quatuordecim è septenis efficeret. Atque inde ortum proverbium *Mycerini noctes*. Hoc est tempus redimere, sed pessimè: hoc est noctes in die convertere, annosque multiplicare, sed non sine scelere & perpetua damnatione.

Aliter & methodo fortunatiore vobis, Domini Confratres, tempus redimendum est, si fortassis illud non modicâ ex parte amissum, ac dilapidatum lugeatis. Secundum Apostoli salutare monitum:

nitum: *Videte Fratres, quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes, & tempus breve, nobile, irrevocabile, stolidè, pueriliterque prodigentes, sed sapientes, & tanquam prudentes rerum æstimatores redimentes tempus, præteritum malè transactum. Redimite ergo tempus, non cum Mycerino, diu noctuque epulis & ludis vacando, sed vitæ præteritæ delicta deffendo; redimite tempus, iurgiis: tritis, negotiisque sæcularibus sepositis, Deo, divinisque magis inhærendo; redimite tempus, virtutum opera antè neglecta deinceps duplicando. Si hætenus non sat libenter & frequenter egenis elemosynas distribuistis; in posterum eas duplicate: si hætenus parum temporis orationi & meditationi cœlestium tribuistis; deinceps illud duplicate: si hætenus rarò jejuniis, aliisque operibus pœnosis, carnis petulantiam fregistis, nunc ea duplicate; si hætenus rarius ad aram fecistis, nunc sacrificiorum numerum geminate; hoc est enim tempus malè collocatum redimere.*

Quæ cum ita sint, Reverendissimi,

P 3

Ad-

Admodum Reverendi ac Venerabiles
 Domini Confratres, statuamus, quo pa-
 cto tempus nostrum, breve, nobile, ir-
 revocabile, deinceps infumamus. Vidi-
 mus 1. *Tempus presens* vitæ nostræ bre-
 ve esse, & instar vaporis subito evanes-
 cere; instar navis, & avis; instar sagittæ,
 & nubis, instar fumi & turbinis, instar
 peregrini, & cursoris, instar fulguris, &
 fulminis prætervolare, tametsi Adæ aut
 Mathusalem annos attingeremus, quod
 æternitatis consideratione illustravi-
 mus, ideoque firmiter decernamus, se-
 cundum Confraternitatis consilium,
tempus breve sedulo impendere, & dum
 tempus habemus, bona opera ad om-
 nes explicare; quanto cyus manum ad-
 movere, nec ea in futurum procrastina-
 re. 2. Perpendimus restans nobis *tempus*
futurum esse omnino nobile, utpote à
 quo salus nostra, ac tota felix, aut infelix
 æternitas dependeat: esse pretiosum, ad
 agenda pœnitentiam, ad obtinendam
 veniam, ad acquirendam gratiam, ad
 promerendam gloriam, & beatitudi-
 nem perpetuam, nobis à conditoris mi-
 seri-

sericordia, & indulto admissum: esse
 tanquam divitem officinam mercatori-
 am, aut gazophylacium regium nobis
 liberaliter apertum, ut inde necessaria
 pro totâ æternitate depromamus, nisi
 egestate, & nuditate, fame, & siti con-
 fici velimus: esse thesaurum omni auro,
 & lapide pretioso longè præstantiorem;
 quemadmodum Cæsarum, ac Regum,
 Beatorum, ac Damnatorum testimonia,
 & exempla comprobant: quem ut mi-
 nimè prodigamus, exactum diei ordi-
 nem, & temporis partitionem concin-
 nemus, secundum quàm opera quoti-
 diana constanter dispescamus; viciniora
 saluti, statuique nostro magis congrua,
 sive studia, sive negotia prudenter eliga-
 mus; nec temporis adeò cari stillam abs-
 que fructu prætermittamus, identidem
 seriâ Ecclesiastæ parænesi teporem no-
 strum exstimulantes: *Quodcunque face-
 re potest manus tua, instanter operare:*
*quia nec opus, nec ratio, nec sapientia
 nec scientia, est apud Inferos, quo tu pro-
 peras. c. 9. 3. Perspeximus Tempus præ-
 teritum esse irrevocabile, instar fluminis*

decurrentis, & non regredientis; ac proinde si id in juventute, aut maturiore ætate infructuosè trivimus, secundum Apostoli, & Confraternitatis consilium, illud omni studio redimamus; vitam antea actam deplorando, tempus negotiis secularibus surripiendo, & Deo, divinisque consecrando; ac denique preces, elemosynas, sacrificia, aliàque opera bona duplicando. Veniet enim aliquando tempus, quando *tempus non erit amplius*; sed erit æternitas, sive apud Beatos in paradisi gloria; sive apud Damnos, in gehennæ flamma; tunc jusjurandum Angelicum in nobis implebitur. Apoc. c. 10. 6. *furavit Angelus per viventem in secula seculorum, quia tempus non erit amplius.*

CANON XII.

Vacent aliquoties per diem orationi mentali.

EXPO-